

erede Minister og det erede Medlem af Finantsudvalget ifjor gjorde jo ogsaa den Betragtning gjældende, at man mulig kunde komme dertil. Det er kun dette, som jeg vil henstille til den høitærede Minister og det erede Udvalg.

Ordføreren (Berg): Jeg forstaaer meget vel, at den høitærede Conseilpræsident ikke er fornoiet med Flertallets Bemærkninger angaaende de store Summer, der opføres som Gjenbevillinger. Jeg maa imidlertid trods den høitærede Ministers Bemærkninger fastholde, hvad Flertallet derom har skrevet. Hvis Forhandlingen iøvrigt gav Anledning dertil, kunde jeg bilægge disse almindelige Udtalelser med en Række af Exempler. Jeg skal nu indskrænke mig til at henvise erede Medlemmer til nok en Gang at gjenmæle Anmærkningerne til Tillægsbevillingsloven, og de ville da finde adskillige Bevillinger, som ikke blot ere eet og to, men endog tre Aar gamle, og som først nu afvikles, Bevillinger, for hvilke der var opstaaet Sindringer, som man maatte have kunnet forudsæ den Gang, da man søgte Bevillingerne. Dette har imidlertid ingen praktisk Betydning for Behandlingen af nærværende Tillægsbevillingslovsforflag, og Bemærkningerne ere kun fremfattede, for at senere Finantsudvalg og Rigsdage kunne tage Hensyn dertil ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovsforlaget. Man kan iøvrigt ogsaa tage Hensyn dertil ved Behandlingen af selve Finantsloven, thi man kan jo der indskrænke de Bevillinger, man yder en Minister til saadanne Brancher, hvor man ser, at der ikke anvendes den fornødne Energi fra Administrationens Side. Den høitærede Minister vilde gjerne kunne have faaet Finantsloven færdig til den 1ste Januar, og han vilde jo i saa Fald ganske vist have havt $\frac{1}{4}$ Aar mere end tidligere Ministre have havt til at udføre Bevillingerne i, hvilket jo altid kunde hjælpe lidt til at indskrænke Gjenbevillingernes Antal; men jeg veed ikke, hvorvidt den høitærede Minister tror, at Finantsloven kan blive færdig til Jul, naar han f. Ex. indkalder Rigsdagen den 29de November? Jeg vil i saa Fald gratulere den høitærede Minister til at faae sin Romaanederspolitik indskrænket til en Treugerspolitik. Den høitærede Minister siger, at han selv ingen Skyld har i, at han ikke har faaet Finantsloven tidligere; men naar Regjeringen, — saaledes som Tilfældet var ifjor, — uden ringeste paavisselig Nødvendighed, og uden at Rigsdagen har nogen Anelse derom, pludselig udsætter Rigsdagen i to Maanedes, saa kan den ikke bagefter komme og sige,

at det ikke er dens Skyld, at den ikke har faaet Bevillingerne saa tidlig, som den ønskede. Jeg veed heller ikke, hvorledes Regjeringen vilde have baaret sig ad med de mange Forslag, som den har stillet op til den 20de Januar aar, hvis den havde havt Bevillingerne til den 1ste Januar; maaske vilde den da have søgt at faae mange af de Ting, den ønsker, bevilget bagefter til næste Aar? Iøvrigt skal jeg ikke komme ind paa dette her, det vil komme siden. — Med Hensyn til Limfjordsbroen og mine Bemærkninger dertil, da interesserede det mig i høi Grad, at ikke blot den høitærede Minister, men ogsaa — og det i en endnu høiere Grad — det erede Medlem fra Lemvig (Naberg) tog den hele fulgte Fremgangsmaade i Forsvar. Man faar en Bevilling i 1873 paa 1,600,000 Kr., og næste Aar faar man den forhøjet til 1,824,000 Kr. med den Motivering, som jeg har oplæst. Det tilkjendegives først, at samtlige Teknikere ere glade ved dette Resultat, og dernæst — jeg skal gjentage Ordene — siges det: at der foreligger vel en Mulighed for, at Anlægskapitalen paa den angivne Maade kan blive noget forøget, men efter hvad der ovenfor er bemærket, er der kun ringe Sandsynlighed for en saadan Eventualitet; altsaa maatte den bevilgende Myndighed dengang gaa ud fra, at Regjeringens samtlige Teknikere og den vedkommende Minister selv havde baseret Forslagene paa en saa omhyggelig Overveelse, som man havde kunnet forlange. Jeg skal henvise til, at der dengang eksisterede et Kort over Dybdeforholdene i Limfjorden, som ganske vist angaar andre Dybder og formentlig paa et noget andet Sted end dem, der optoges i Kontrakten; men naar der var optaget andre Dybder end angivet i Kontrakten, maa det dog forudsættes, at Kontrakten var gaaet ud fra, som ogsaa nærmere omtalt i Motiverne, en Under-søgelse, hvorefter man forment, at det væsentligst vilde blive derved. Nu er der imidlertid foreslaaet en Bevilling af ialt 556,000 Kr. udover de 1,824,000 Kr., dernæst er der til tredie Behandling af Finantsloven stillet et Forslag om 88,000 Kr., og endvidere er der stillet i Udsigt en ny Bevilling paa 171,000 Kr., foruden hvad der endnu kan komme til som yderligere Udgifter til Stenfastning og deslige. Det vil give ialt 815,000 Kr., af hvilke jeg indrømmer, som jeg nævnte før, at Udførelsen var forudsat liggende udenfor Kontrakten, Udførelsen til Landsiden og Stenfastning, men det var selvfølgelig forudsat med langt mindre Beløb, fordi der var gjort Regning paa langt mindre Dybder. Naar det erede Medlem